

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska (przewodniczący)

SSN Zbigniew Korzeniowski

SSN Krzysztof Staryk (sprawozdawca)

w sprawie z protestu M. P.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,

przy udziale:

1) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,

2) Prokuratora Generalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 10 czerwca 2015 r.,

postanawia:

pozostawić protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

M. P., na podstawie art. 82 § 4 Kodeksu wyborczego, wniósł w dniu 28 maja 2015 r. w terminie ustawowym protest wyborczy, w którym zażądał stwierdzenia nieważności wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej odbytych w dniach 10 i 24 maja 2015 r. Protestujący wyraził niezadowolenie ze sposobu funkcjonowania Rzeczypospolitej Polskiej, a w szczególności wymienił mające miejsce w kraju afery gospodarcze oraz podał, że został niesłusznie oskarżony o przestępstwo. Wniósł też m.in. o uznanie jego osoby za p.o. zwierzchnika sił zbrojnych – twierdząc, że na terenie Polski trwają działania wojenne za pomocą broni o nazwie „bojowe systemy rabunkowe”.

Państwowa Komisja Wyborcza, odpowiadając na wezwanie Sądu, przedstawiła stanowisko w przedmiocie zarzutów protestu i wniosła o uznanie protestu za niezasadny.

Również Prokurator Generalny wniósł o pozostawienie protestu wyborczego bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 129 ust. 1 i 2 Konstytucji RP ważność wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej stwierdza Sąd Najwyższy, a wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej na zasadach określonych w ustawie.

Ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. - Kodeks wyborczy (Dz.U. Nr 21, poz. 112 ze zm., dalej jako „Kodeks wyborczy”) stanowi, w art. 321 § 1, że protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej wnosi się na piśmie do Sądu Najwyższego nie później niż w ciągu 3 dni od dnia podania wyników wyborów do publicznej wiadomości przez Państwową Komisję Wyborczą. Nadanie w tym terminie protestu w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe jest równoznaczne z wniesieniem go do Sądu Najwyższego. Natomiast § 3 tego artykułu nakłada na wyborcę wnoszącego protest obowiązek sformułowania w nim zarzutów oraz przedstawienia lub wskazania dowodów, na których opiera swoje zarzuty.

M. P. nie wykazał w nim swoich uprawnień do złożenia protestu, gdyż nie podał stosownie do art. 82 § 4 Kodeksu wyborczego, w spisie którego obwodu głosowania figurowało jego nazwisko.

Relevantny znaczenie ma bowiem art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego, w myśl którego przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu: 1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub 2) naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ

na wynik wyborów. Zgodnie z § 2 tego artykułu protest przeciwko ważności wyborów z powodu dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, o którym mowa w § 1, lub naruszenia przez właściwy organ wyborczy przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów może wnieść wyborca, którego nazwisko w dniu wyborów było umieszczone w spisie wyborców w jednym z obwodów głosowania. Natomiast § 4 stanowi, że protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej może wnieść wyborca, którego nazwisko w dniu wyborów było umieszczone w spisie wyborców w jednym z obwodów głosowania.

W związku z powyższym należy stwierdzić, że wnoszący protest wyborczy powinien zgodnie z wymogami wyżej przedstawionych przepisów Kodeksu wyborczego sformułować w nim zarzuty dotyczące jego naruszenia, albo dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom - mające wpływ na wynik wyborów, jak też przedstawić lub wskazać dowody uzasadniające te zarzuty.

Sąd Najwyższy nadaje dalszy bieg wniesionemu protestowi wyborczemu wówczas, gdy ten spełnia wymogi art. 321 w zw. z art. 82 § 1 Kodeksu, zaś protest wniesiony przez M. P. wymogów tych nie spełnia. Należy podnieść, że skarżący, wbrew art. 82 § 1 oraz w związku z art. 321 Kodeksu wyborczego, nie wskazał, że protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej został wniesiony z powodu naruszenia przepisów Kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów, albo z powodu dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, jeżeli to naruszenie lub przestępstwo miało wpływ na wynik wyborów.

Stosownie do art. 322 § 1 Kodeksu wyborczego Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniającą warunków określonych w art. 321. Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Najwyższy uznał, że niespełniający warunków określonych w art. 321 Kodeksu wyborczego protest należy pozostawić bez dalszego biegu.